

EERSTE JAARGANG, NUMMER: 9 - NOVEMBER 2019

- In dit nummer onder andere: .....
- * De Modjokerto-oorlogsramp Bezuiden Java - 28 februari 1942.
  - * Code-ROOD: verval van de Modjokerto-Motorreddingsloep.
  - * Het schip van de maand: het 'ms Mississippi Lloyd'.
  - * Vorderingen bij de opbouw van het Lloyd-Atelier.
  - * 'Flessenpost'

De gerestaureerde Modjokerto-motorreddingsloep wordt aan de Schiehaven op een vrachtwagen geladen met bestemming Dordrecht: Koninklijke van der Wees - 25 september 2015

COLOFON:

'LLOYD - ATELIER' - NETERSEL

Eindredactie: Ed van Lierde
Tekstcorrectie:
Josje van Lierde-OlivierUitgever:
Ed van Lierde - Netersel
Telefoon: 0497 - 840999
E-mail: Lloydexpo19@gmail.com

KATA PENGANTAR

In deze uitgave heb ik een code: **ROOD** afgegeven, zo u wilt, een waarschuwing aan betrokken partijen dat met het Lloyd-oorlogsmonument, de Modjokerto-motorreddingsloop, grenzen fiks zijn overtreden.

Op pagina-6 leest u mijn relaas over iets wat u, als Lloyd-relatie, zeer zal verbazen. Hoewel het hier over bescherming van een oorlogsmonument gaat, snap ik dat sommigen onder u liever niet met 'gedoe' worden geconfronteerd. Deze lezers verzoek ik pagina's-6 t/m-8 over te slaan en als niet geschreven te beschouwen! Immers, er passeren in dit magazine nog voldoende andere interessante zaken de revue. Aan de andere lezers geef ik informatie over een 'dossier' dat voor familie van Modjokerto-slachtoffers, veel oud-Lloyd mensen en voor mijzelf erg pijnlijke aan het worden is.

Aan het einde van dit code: **ROOD**-artikel wil ik u, als lezer, over dit merkwaardige dossier om support en om advies vragen. Gelukkig kan ik u ook melden dat de opbouw van het Lloyd-Atelier helemaal naar onze wens verloopt en dat expositiedelen er mooier uit komen te zien dan ik (wij) hadden gehoopt en verwacht! Zie daarvoor de foto's op pagina-3, daar wordt, zo hier en daar, een stukje van de expositie sluiert opgelicht.

Ed van Lierde

VORDERINGEN BIJ BOUW LLOYD-ATELIER !**Eind dit jaar is fase-1 gereed**

Het begint er echt op te lijken ..... fase-1, waarin de bibliotheek, de expositie over de oude Rotterdamse Lloyd en de Tweede Wereldoorlog, in december kan worden afgesloten. De expositie is dan, op het Koninklijke Rotterdamse Lloyd gedeelte na, helemaal gereed en mocht u, na de feestdagen in de buurt zijn, weet u dat u van harte welkom bent! Als u niet voor een gesloten poort wilt staan, verzoek ik u eerst telefonisch of via e-mail een datum en tijdstip te prikken! Eerder heb ik al aangegeven dat voor het 'Koninklijke' deel eerst het dak van het Atelier renovatie behoeft, waarna het atelier zelf wordt opgeknapt. We zijn daar met uw bijdragen en eigen geld nog voor aan het sparen! Als de renovatie gereed is, krijgen de **Koninklijke** Rotterdamse Lloyd artefacts hun plek in het Atelier.

Bijdragen in de bouwkosten van het Lloyd-Atelier

Jawel ..... de bijdragen voor de bouw van het Lloyd-Atelier blijven gelukkig binnendruppelen. Afgelopen maand van Caroline Ras-van Langeveld (dochter van Gijsbert van Langeveld, 2e machinist van de Slamet) en van Romke Boersma oud Lloyd-Werktuigkundige.

Ook bovengenoemde personen: 'Welkom bij de financiële hulptroepen!' ..... hartelijk dank daarvoor!!

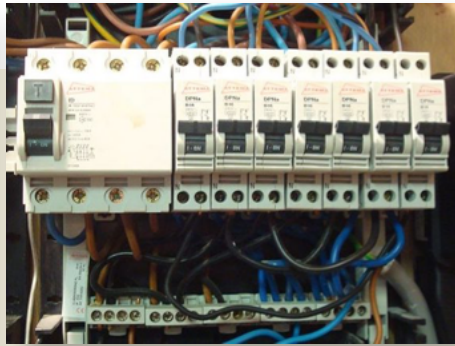
De 'Electriciens' zijn bijna gereed

Het is de afgelopen twee maanden een wirwar van draden geweest: blauwe, bruine, zwarte en geelgroene draden, vanuit alle hoeken en gaten, zoveel mogelijk voor het oog weggewerkt, kwamen die draden bij spotjes, schakelaars en stopcontacten bijeen. De electriciteitsleidingen werden zoveel mogelijk weggewerkt, waar dat niet kon, in de kleur van de muren en/of balken geschilderd. Zoals bekend zijn oud Lloyd-Werktuigkundigen, Arie de Waardt en Harry van der Brugh voor dit 'licht in de duisternis' hoogst verantwoordelijk en wat mij ook aansteekt, is het enthousiasme waarmee deze 'krasse knarren' dit allemaal doen. Op de volgende pagina een aantal actiefoto's van hen.

In een lasdoos op zolder klikt Harry van der Brugh de verschillende electriciteits-draden in de daarvoor bestemde lasklemmen.

*Wie daar nog uit komt, mag het zeggen!
Antwoord: Arie & Harry!*

De spotjes kunnen worden aangesloten.

In de bibliotheek trekken Harry en Arie samen de electriciteitsdraden.

Professioneel draadtrekken.

EEN KLEINE BIJDRAGE ? ..... JA GRAAG!

Als ook u de opbouw van het Lloyd-Atelier financieel wilt ondersteunen, houd ik me uiteraard méér dan aanbevolen ..... en daarbij helpen alle beetjes!! Als dat het geval mocht zijn, graag het bedrag storten op het speciale bouwrekeningnummer:

NL 46 RABO 0341072567

ten name van Ed van Lierde met s.v.p de toevoeging: "Bijdrage in opbouwkosten Lloyd-Atelier".

DE STURMANSLEERLING IN BEELD

Tekening: A.C. van de Veen

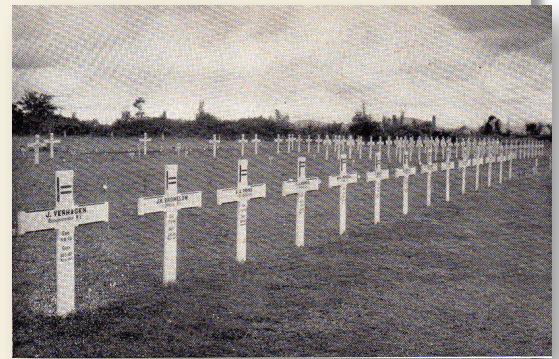

Groot gedeelte uit zijn culumntekst in de 'Oud Rotterdammer' nr. 25, week: 8 van november 2015

Op 27 februari 1942 stoomde Karel Doorman in de Java Zee de Jappen tegemoet, maar hij was kansloos; de bevelhebber zelf ging met zijn kruiser De Ruyter ten onder. Ik citeer nu uit het programmaboekje: "De volgende dag gaven de Nederlandse-Indische autoriteiten instructie aan alle Nederlandse koopvaardij schepen die zich in de Indische wateren bevonden direct naar het Zuiden, richting Australië, uit te wijken. 23 schepen verlieten de haven van Tjilatjap aan de Zuidkust van Java. Niemand kon vermoeden dat een sterke oorlogsvloot hen lag op te wachten. Slechtst elf schepen zouden de ongelijke strijd overleven..." en daarbij was **niet** het ongelukkige schip van de Rotterdamsche Lloyd, de Modjokerto, en daarover gaat dit stuk.

Er kwamen meldingen binnen dat de Modjokerto door Japanse vliegtuigen werd achtervolgd. Er was ook een oorlogsschip in de buurt. Op 1 maart 1942 om 10.50 uur seinde de marconist van

het gedoemde schip met een noodzender dat de Modjokerto zinkende was en dat was het laatste levensteken dat ooit nog van de bemanning is vernomen. Zeven van de 45 bemanningsleden hebben dit niet overleefd. Volgens Japanse gegevens zijn de overlevenden op 2 maart aan boord genomen door een Japanse onderzeeër en op 7 maart op Zuid-Oost Celebes (Staring Baai) aan wal gebracht, naar de gevangenis in het Kendari-kamp afgevoerd en daar, in flagrante strijd met het oorlogsrecht, onthoofd! Na de oorlog zijn zij in een massagraf geïdentificeerd. Zij zijn herbegraven op erevelden te Djakarta en Soerabaja.

Maar laat nu in Nederland een sloep gespot worden, "waar bomen al doorheen groeiden", die bij nauwkeurig onderzoek van de Modjokerto bleek te zijn! (iedere sloep heeft een soort 'paspoort' in de boeg gegroefd). En die sloep is door een aantal vrijwilligers geheel gerestaureerd en werd in blinkende staat onthuld. Deze ouwe knakkers die de herinnering aan de Nederlandse scheepvaart levend willen houden, allemaal vrijwilligers natuurlijk, geld is er nauwelijks, gelukkig is er een aantal sponsoren. Ik ondersteun dit initiatief van harte. En zo maakte ik vorige week iets heel bijzonders mee. Samen met een kleine honderd mensen zat ik in de grote hal van Van der Wees in Dordrecht. Iedereen apetrots, Wieteke van Dordt was er met haar schattige krontjongliedjes en leerde ons 'Totoks' (Nederlanders) en passant dat je de naam van het schip uitsprekt als Modjok'troh. In die ijsskoude hal bleek weer eens een specimien van de Nederlandse geschiedenis gered.

DE MODJOKERTO-SLACHTOFFERS

Herinnering aan de Bemanning van het motorschip MODJOKERTO, gearriveerd 1 Maart 1942 op 13°09' Zuiden en 101°1', waarbij alle opvarenden het leven lieten.

J. Verhagen - Gezagvoerder	1	Machinist	
J.H. Bromelow - 1 ^{ste} Stuurman	1	Machinist	
A.A. Prins - 2 ^{de} Stuurman	C. Zewald	1	Machinist
J.J. Kuiper - 3 ^{de} Stuurman	E.de Rooy	3	Machinist
W.H. Hooyman - 4 ^{de} Stuurman	G. Baak	4	Machinist
P. Wevels - Marconist	G.C. Piensman	5	Machinist
A.C. Bakker - Hofmeester	H.J.A. Pil	5	Machinist
P. Kuypers - Lampenist	besprengs	23	Chinezen waarvan de namen onbekend gebleven zijn

Pada tanggal 11 Desember 1947 akan dilangsungkan di Makam Kehormatan di Makassar pengosboeran-oesang djenaah anak-anak boeah kapal „MODJOKERTO“ jang tenggelam didalam tahoen 1942, kepeonjaan N.V. Koninklijke Rotterdamsche Lloyd, jang telah tiwas didiaman peperangan melawan Djepang didiaman boelan Maret 1942 dekat Kendari (Soelawesi Tenggara):

ADI, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 REBOET, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 SOEKIAN, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 HO KAN SOY, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 LEUNG SHUE WING, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 LOO KAN SHUN, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 LIENG YING, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 LEUNG LO, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 TSE CHAW, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 CHE ONG NAI, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 CHAN YOK CHO, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;
 YONG TEIN, semasa hidoepnja anak-boeah kapal;

Djasa-djasa mereka seloes akan tinggal didalam kenang-kenangan penghormatan.

N.V. INTERNATIONALE CREDIT- EN
 HANDELS-VEREENIGING „ROTTERDAM“
 Agents
 N.V. KONINKLIJKE ROTTERDAMSCH E LLOYD

Op den 11den December 1947 zal op het Eereveld te Makassar de herbegravenis plaatsvinden van de onderoergangende leden van de bemanning van het in 1942 ten ondergegangene ms. „MODJOKERTO“ van de N.V. Koninklijke Rotterdamsche Lloyd, die tijdens de oorlog tegen Japan in Maart 1942 bij Kendari Z. O. Celebes) het leven verloren.

JACOBUS VERHAGEN, in leven Gezagvoerder;
 JOHANNES HUBERTUS BROMELOW, in leven 1ste Officier;
 AART ADRIAAN PRINS, in leven 2de Officier;
 WILLEM MARTINUS KUIPER, in leven 3de Officier;
 TYDO DEISZ, in leven Hoofdmachinist;
 CHRISTIAAN ZEWARD, in leven 4de Officier;
 FERDINANDUS DE ROOY, in leven 3de Machinist;
 GERRIT JACOBUS BAAK, in leven 3de Machinist;
 H.J.A. PIL, in leven 5de Machinist;
 P. WEVELS, in leven 5de Machinist;
 ABRAHAM CORNELIS BAKKER, in leven Hofmeester;
 PIETER KUYPERS, in leven Lampenist;

Hunne nagedachtenis zal steeds in hooge eere worden gehouden.

N.V. INTERNATIONALE CREDIT- EN
 HANDELS-VEREENIGING „ROTTERDAM“
 Agents
 N.V. KONINKLIJKE ROTTERDAMSCH E LLOYD

De halfvergane sloep
2013

Historische sloep terug naar stad
 Een historische sloep van de voormalige rederij Koninklijke Rotterdamse Lloyd komt maandag de haven binnen. Het mysterie rond het vaartuig is groot, want de code is inmiddels onleesbaar. De Stichting Koninklijke Rotterdamse Lloyd museum wil het vaartuig restaureren, maar heeft daar wel geld voor nodig. Leerwerkbedrijf Rotterdams Welvaren maakt alvast een start met de restauratie. De teakhouten boot wordt maandagmiddag om 15.00 uur binnengehaald aan de Schiehaven.
 RD - 29 SEPT 2012

Het leerwerkbedrijf van 'Rotterdams Welvaren' vordert met de restauratie - 2014

Arie de Waardt en Harry van der Brugh, de Lister-dieselmotor.

De sloep wordt in Rotterdam door Kon. v/d Wees geladen - 2015

Op de motor na, in volle glorie gerestaureerd, hierop locatie bij Koninklijke v/d Wees te Dordrecht - 2015

De Lister-klus is geklaard en is gereed om samen met andere attributen tentoongesteld te worden.

Code - "ROOD"

Code - "Oranje" is al lang verleden tijd en ik zit, wat de communicatie naar mijn lezers betreft, in een dilemma:

A. ga ik m'n lezers belasten met de nare ontwikkelingen die onze Modjokerto-motorreddingsloep kennelijk moet doorstaan? óf

B. moet ik u juist wél van deze negatieve ontwikkelingen op de hoogte houden?

Ik heb voor optie-B gekozen omdat het hier niet alleen over Lloyd-Erfgoed gaat, maar tevens over een Lloyd-oorlogsmonument en dat oorlogsmonument is 'aan lager wal geraakt' ..... omdat dit, vind ik, absoluut niet kan, heb ik daarover bij het Erfgoedcentrum flink aan de bel getrokken ..... Code- **ROOD** dus!!

Ontmantelen?

U heeft het in de laatste Lloyd-Kompas en mijn magazine kunnen lezen; het nieuwe bestuur heeft de Lloyd-collectie van het KRL-Museum ontmanteld, de Indonesië-projecten direct gestopt en de website op z'n beloop gelaten. Het bestuur geeft daar motieven voor, maar kennelijk zat men met een aantal zaken, die jaren prima zijn verlopen, acuut in de maag. Ik ben er van overtuigd dat men heeft ontmanteld om het ontmantelen zelf, de genoemde motieven deugen niet! Het Indonesië-project is daar een duidelijk voorbeeld van, dat valt te lezen in hun laatste Lloyd-Kompas waarbij een totaal verwrongen redenatie wordt gehanteerd. Op grond van de daar gebruikte wanargumenten (waarbij zelfs sprake is van smaad) heeft men besloten met de Indonesië-projecten te stoppen. Dit zijn allemaal zaken die vele anderen en mij pijn doen, maar (ik) wij kunnen dáár niets meer aan veranderen! Met de Modjokertosloep is dat een heel ander verhaal. In de paragraaf : '**De Modjokerto-overeenkomst is geschonden**' schrijf ik daar meer over. Om alles beter in haar context te kunnen zetten, ga ik eerst met u terug naar het verleden

Wat gebeurde er in het recente verleden?

Na de Lloyd-collectie, het Indonesië-project en de website was het volgende onderwerp waar het bestuur mee in de maag leek te zitten, de Modjokerto-motorreddingsloep. Twee jaar lang heeft het Erasmus Medisch Centrum-(EMC) waar de sloep, na groot-schalige verbouwingen bij het EMC, permanent zou worden tentoongesteld, mij aan het lijntje gehouden. De exacte locatie was door een speciale commissie en mij gekozen en het wachten verder was motorreddingsloep een

uiteraard op het gereedkomen van de bouw. Intussen vond de tijdelijk onderkomen bij het gastvrije Koninklijke Van der Wees te Dordrecht, waar eind 2015 de grote herdenking werd gehouden en de sloep door familieleden van de slachtoffers werd onthuld. In de tweede helft van 2018 gaf de directie van Kv/d Wees al aan dat de sloep op termijn bij hen weg zou moeten, er was toen geen haast geboden. Medio april dit jaar was het zo dat er een bericht kwam dat de sloep bij K v/d Wees weg moest en deze werd toen naar Historyland te Hellevoetsluis vervoerd. Verder werd in een e-mail aan mij gesteld, ik citeer: "**Historyland zal de sloep verder bijwerken en vaargereed maken. De sloep wordt daarmee in een historische context geplaatst en er zijn ruime mogelijkheden om daar omheen activiteiten (bezoek/herdenking) van KRL te organiseren. Iedereen kan er straks dagelijks van genieten. Voor een officiële overdracht t.z.t. zullen we de media inschakelen. Hierin zullen we het werk van de stichting KRL, de vrijwilligers die restauratie en opslag hebben**

bewerkstelligd en de firma Van de Wees, graag memoreren.", einde citaat. De Modjokertosloep vaarklaarmaken is een nogal boude bestemmingsverandering, waarover ik omdat het over een oorlogsmonument gaat, de bestuursleden al in 2018 de grote onwenselijkheid nadrukkelijk had aangegeven. Ook in deze sfeer houden wij ons hart vast!

Een paar maanden later, we zijn inmiddels in april-2019 beland, moest de sloep bij K v/d Wees te Dordrecht weg, hetgeen in het najaar van 2018 al bekend was! Het nieuwe bestuur moest een oplossing vinden en dacht in Historyland te Hellevoetsluis een spoedige en verantwoorde locatie te hebben gevonden.

Pas in hun eerste, geheel zelf geproduceerde Lloyd-Kompas, van aug/sep 2019 krijgen we informatie over die sloepverhuizing, zelfs de gehele voorpagina van die Lloyd-Kompas liet grote foto's van de sloep zien. Echter, essentiële informatie bleef ook daar weer hardnekkig achterwege, bijvoorbeeld of de sloep aan Historyland in bruikleen was gegeven of erger: **geschonken!** Ook onbeschreven bleef onder welke voorwaarden die schenking had plaatstgevonden en hoe de audio-visuele informatie bij de motorreddingsloep is geregeld. In mijn tijd als bestuursvoorzitter hebben fondsen daarvoor € 3.000,- gedoneerd, de huidige penningmeester was daar in juni 2018 al van op de hoogte! Het roept de dringende vraag op wat in vredesnaam de reden is waarom het nieuwe bestuur een 'uiterst vreemde en ondoorzichtige' regeling met Historyland afsluit en de bestaande overeenkomst tussen het KRL-Museum en mij weigert na te leven. De Modjokerto-

sloep heeft op haar nieuwe locatie, niet bij benadering, de oorlogsmonumentstatus en bescherming gekregen die het verdient, sterker nog, haar goede conditie staat, na een restauratie van vele duizenden euro's van fondsen, op het spel. De oude Lister-motor is uit de sloep gehaald omdat men niet in staat was de motor te starten. Niet zo gek als men die startprocedure zo van onze voormalige Technische Dienst, oud Lloyd-WTK's Arie de Waardt en Harry van der Brugh, had kunnen krijgen. Maar juist Arie en Harry zijn het die hun terechte boosheid over de 'verkrachting' van de sloep bij het Erfgoedcentrum hadden neergelegd. Zij zijn toen zonder enige mededeling van het bestuur van de organisatie-vrijwilligerslijst afgevoerd.

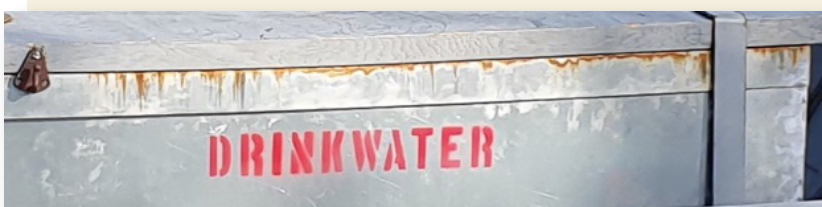
Huidige staat van de reddingsloep

Sinds april (dus al méér dan een half jaar) wordt ons Lloyd-oorlogsmonument bij Historyland aan weer en wind blootgesteld. We hebben de stellige indruk dat de directeur daar, totaal niet op de hoogte is van het feit dat er überhaupt met het KRL-Museum en mij een overeenkomst ligt.

Hierboven ziet u de rommelige omgeving waar de sloep is 'gestald' en hieronder detailfoto's over het waargenomen verval van de sloep in zes maanden tijd. **Links:** het gangboord dat na 6 maanden verveloos aan het worden is en **hieronder:** de splinternieuwe drinkwatertank die al fiks aan het oxyderen is.

De Modjokerto-overeenkomst is geschonden en daarmee de sloep verkwanseld!

Met het veranderen van de erfgoedbestemming van de Modjokerto-motorreddingsloep had het Erfgoedcentrum, conform een bestaande overeenkomst uit 2014, direct openheid moeten geven. De Modjokerto-overeenkomst waarin het eigendom van de sloep onder voorwaarden werd overgedragen, heb ik als particulier samen met het toenmalige bestuur (secretaris en penningmeester) van de stichting KRL-Museum, ondertekend. Deze overeenkomst regelde dus het eigendom van de sloep en een belangrijke voorwaarde was dat **de motorsloep in de toekomst in overeenstemming met de erfgoedbestemming en het exposeren daarvan zou worden gebruikt**. Na de bestuurswisseling betekende dit, dat men mij op de hoogte moest houden van de erfgoedbestemming en het exposeren, kennelijk heeft men een reden gehad dit volledig na te laten! Na veel aandringen en zelfs eisen tot meer duidelijkheid over de sloep werd, tot mijn verbijstering pas in oktober duidelijk gemaakt dat de sloep aan Historyland niet in **bruikleen onder voorwaarden** was gegeven, maar was **geschonken!**, een regelrechte schend-

ing van onze overeenkomst dus! Dat had nooit zo mogen gebeuren en toen men mij ook nog weigerde inzage te geven in de overeenkomst met Historyland en ik op mijn eis meerdere malen gewoon geen reactie kreeg, was mij duidelijk geworden dat het Erfgoedcentrum zich onvoldoende of niet had verdiept in de overeenkomst die ik eind 2018 aan hen heb overgedragen. Ik vrees dat de sloep, zeer ondoordacht, met te weinig kennis van zaken en zonder voorwaarden, dus **zónder** garanties, gewoon is **verkwanseld**. Deze schenking betekent dat het Erfgoedcentrum **niets** meer over de sloep heeft te vertellen en ik (wij) het verder maar mogen uitzoeken!

Informatie bij de sloep

Eerder had ik u al aangegeven dat restauratiefondsen een bedrag van € 3.000,- bestemd voor audio-visuele informatie op de expositielocatie, hadden gedoneerd. Dat bedrag heb ik eind december 2018 aan het nieuwe bestuur overgedragen. Als we de situatie nu bekijken staat voor de sloep slechts een informatiebordje (links). Het opmerkelijke is dat het Erfgoedcentrum wél laat melden dat de beelden van hen zijn, maar dat geen enkel woord gerept wordt over: **Welke personen geschonken hebben, welke fondsen en instellingen hebben gedoneerd, noch een woord over de vrijwilligers die met 'hart en ziel' aan deze sloep hebben gewerkt.**

Hoe nu verder?

Op 8 november heb ik, in een aangetekend schrijven, bij het nieuwe bestuur directe naleving van de Modjokerto-overeenkomst geëist. Daarbij heb ik twee mogelijke opties aangereikt: Optie-A. direct de Modjokerto-overeenkomst naleven. B. Het terug-

leveren van de sloep. Ik heb het bestuur drie weken de gelegenheid gegeven dit op te lossen. Men koos voor optie-A, maar de voorgestelde uitvoering zat vol met losse einden en er werd geen enkele garantie gegeven! Toen ik dat aangaf, kreeg ik een vervelende e-mail waarbij men de discussie over dit onderwerp accuut stopte en zelfs op de persoon ging spelen ..... wat had men te verbergen? Omdat ik, ondanks die eenzijdige discussiestop, probeerde in ieders belang een rechtszaak over deze 'dubbele schending' te voorkomen, heb ik de bestuurssecretaris, Maurice Piette voor een gesprek in Netersel uitgenodigd, uiteraard om te kijken of er nog iets te redden viel. Op 27 november j.l. heb ik met hem een, drie-uur-durend, positief gesprek gehad, waarin hij begrip toonde voor de door ons ervaren pijn. Het was een open en aangenaam gesprek waarin ik mijn intense teleurstelling over de ontmanteling van essentiële zaken (Indonesië-projecten, Lloyd-collectie, het geven van bruikleen aan musea, website etc.) eindelijk kon delen. Ik heb de secretaris toen aangegeven dat er voor ons niets anders op zit dan de pijn over veel 'ontmantelzaken' door te slikken. Echter, ook dat de bestuurshandelingen rond het Modjokertodossier een regelrechte schending van de Modjokerto-overeenkomst inhouden, dit in zowel moreel als in juridisch opzicht! In een eerder stadium heb ik het bestuur verzocht (met name de penningmeester) hun grove fouten in dit dossier gewoon eens toe te geven en vandaar uit te kijken of er nog reële en duurzame oplossingen met de nieuwe eigenaar mogelijk zijn. Wat zij deden is gisteren (29 november) mijn ultimatum laten verlopen. Ik hoop dat de bestuurssecretaris de **laatste** 'strohalm' die wij hebben aangereikt, gaat oppakken door het bestuur aan te geven dat het aantoonbaar en gegarandeerd welzijn van de Modjokertosloep voor mij (ons) nu een **halszaak** dreigt te worden! Ik vrees dat het nieuwe bestuur geen weg meer terug heeft, het heeft een overeenkomst met voeten getreden en de reddingsloep aan een 'vreemde' verkwanseld. De geldlening en kwijtschelding daarvan waren op de dag van mijn aangetekend schrijven (8 november j.l.) al gestopt. De extra tijd van drie weken is helaas niet benut, hetgeen betekent dat de Modjokerto-sloep en de geldlening invorderbaar zijn. Het bestuur heeft ook hier met 'volle verstand' een potje van gemaakt .....!!!

RAADPLEGING VAN ONZE LEZERS

Het antwoord op de vraag of schending van de Modjokerto-overeenkomst en het blootstellen van de sloep aan weer en wind, aan de kaak moet worden gesteld, is niet meer relevant, dat is namelijk al gebeurd. De vraag is eigenlijk: "Hoe kunnen we nu het wantij, die onze Modjokerto-motorreddingsloep accuut bedreigt, keren?"

Prangende vraag aan u

In mijn (onze) Modjokertosloep-rehabilitatiepoging zou ik (wij) onze achterban graag willen raadplegen. De vraag is namelijk of er, na de pogingen die ik al tevergeefs heb gedaan, wellicht toch nog een oplossing voor dit probleem denkbaar is zonder daarbij juridische stappen te moeten nemen.

Supportvraag aan u

Doet u mee met het voorkomen van erger? Stuur dan a.u.b. een e-mail naar Lloydexpo19@gmail.com met de volgende, overgenomen tekst: "Ik steun uw pogingen van het nieuwe bestuur garanties te eisen en te krijgen over een structurele verbetering van de (weers-)omstandigheden waarin de Modjokerto-motorreddingsloep zich nu bij Historyland bevindt. Ook het geld dat door diverse fondsen, voor audio-visuele voorlichting bij de sloep, ter beschikking is gesteld, dient direct voor dat doel te worden gebruikt."

ALVAST DANK VOOR UW SUPPORT!

Ons kwartaalschip, was op de Amerikaanse Oost- en Westkust een bekende verschijning. 'Luik-7' is niet alleen voor de insiders een begrip geworden. Dit vrachtschip met passagiersaccomodatie was vijfde uit de serie van acht "M"-schepen.

Karakteristiek

In 1957 werd bij de Schiedamse scheepswerf "Wilton Feijenoord" de kiel van bouwnummer-757 gelegd. Op 19 oktober van dat jaar werd de "Mississippi Lloyd" tewatergelaten en kwam het in 1958 bij onze Koninklijke Rotterdamsche Lloyd in de vaart. De "Mississippi Lloyd" werd o.a. ingezet in de Afrika dienst, USA - Midden Oosten dienst en de Zuid Oost Azie - Golf van Mexico dienst. In 1977 wordt deze beauty herdoopt in "Nedlloyd Mississippi" en in februari 1982 werd ze in het verre China gesloopt.

Technische gegevens

Roepletters: PGAF. Type: Conventioneel vrachtschip van de "M"-klasse. Lengte over alles: 161,1 meter, Breedte: 20,2 meter, Holte: 12,2 meter, Diepgang: 8,8 meter. Bruto tonnage: 9.723 reg. ton, Netto tonnage: 5.623 reg. ton. Deadweight: 11.550 ton. Motor: Opgeladen, enkelwerkende 2-takt, 9 cilinder Sulzer RSAD 76 dieselmotor die 10.500 pk. leverde, hetgeen goed was voor een dienstsnelheid van 18 mijl/uur. Aantal bemanningsleden variabel: 54/60 pers. Aantal passagiers: maximaal 12 pers.

Civiele dienst met "Grüne Freuden" aan dek
1962

Bedienden Joosse en van Dommelen
1962

Lossend op de rivierboeien te Calcutta
1962

Officieren in Luik-7 - 1964

Scheepshond "Joyce" - 1969

Een dokbeurt te Singapore - 1970

Deze 'Flessenpost' is bedoeld om de lezer, indien gewenst, de mogelijkheid te geven zichzelf meer te betrekken bij het 'wel en wee' van het Lloyd-Atelier. In deze rubriek is plaats ingeruimd voor meningen, vragen, overwegingen, ideeën, etc. Vanwege de beperkte ruimte kan de tekst bij meer uitgebreide reacties ingekort worden, zonder overigens aan de essentie van de inhoud te komen.

1. E-mail van Rom Boersma, oud Lloyd-Werktuigkundige - 1 november 2019

Beste Ed, In de verhalen en teksten van de voor ons hardwerkende Ed noemt hij nu zijn lezers en begunstigers steevast "supporters van het Lloyd- Atelier". Daar is natuurlijk niets mis mee, maar ik vind dat bv. een voetbalclub of een vereniging supporters heeft. Mijn voorstel is om deze "harde kern" in het vervolg "VRIENDEN VAN HET LLOYD - ATELIER" te noemen. Deze naam is meer terecht naast hardwerkende vrijwilligers die hem in Netersel daadwerkelijk helpen. Om "vriend" genoemd te worden is het wat mij betreft vanzelfsprekend dat Ed bij de opbouw en instandhouding van het Lloyd-Atelier met kleine bijdragen van hopelijk vele vrienden gesteund wordt! Tot zover mijn opmerking. Vriendengroet en succes met de voortgang. Rom Boersma.

Antwoord e-mail van Ed - 2 november 2019

Beste Romke, Heel aardig van je om zoiets, bestemd voor 'flessenpost', te schrijven, het is een zoveelste, zeer gewaardeerde, steun in de rug. Zoals je weet, ziet het KRL-Erfoedcentrum liever niet dat ik het, door mij in dertien jaar opgebouwde, adressenbestand gebruik. Als motief daarvoor wordt de AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming) gegeven. Het werkelijke motief is echter wat minder zachtaardig! Het is daarom interessant dat je juist op dit tijdstip met een 'Vrienden-tip' komt en ik moet eerlijk toegeven dat ik dertien jaar geleden de woorden "Vrienden van" wat saai vond, niet in de laatste plaats omdat veel musea dit begrip al gebruiken. Toen lag natuurlijk voor mij (voor ons) het woord "Aangemonsterde" veel meer voor de hand en het dekte de lading beter. "In tijden van nood leert men zijn vrienden kennen" luidt een bekend gezegde en misschien moeten we dat idee toch maar uit de mottenballen halen. Of is het een idee onze lezers te vragen hoe ze als "supporter" genoemd zouden willen worden. Laat ik hen vanuit dit e-mail vragen met een idee te komen?! Voorop staat dat vrienden niets voor een vriendendienst hoeven te betalen, vrienden komen hoogstens (zo af en toe) met een 'kadootje'. In dat verband is jouw oproep dat in de vorm van een kleine bijdrage in de opbouwkosten van het Lloyd-Atelier, te doen, een genereus idee. Met hartelijke groet, Ed

Wij roepen u hierbij graag op korte bijdragen in de vorm van vragen, opmerkingen etc. te deponeren op het e-mailadres: Lloydexpo19@gmail.com waarna ik deze bijdragen plus antwoorden (indien niet te uitgebreid) zoveel mogelijk in het daaropvolgende magazine zal proberen te plaatsen. Wilt u in uw e-mail dan wel aangeven dat de tekst voor de rubriek **Flessenpost is bestemd?**

Grondlegger Willem Ruys J.D. Zn. met zijn vlag en eerste zeilschip,
het barkschip: 'Cornelis Wernard Eduard' - 1839

